

Ret savnet positive Lovregler om Ansvar for Skade paa Person eller Ting, som befordres *med Luftfartøjet*; Befordrerens Ansvar har derfor her — bortset fra særlig Aftale — maattet bedømmes efter de almindelige Erstatningsregler og saaledes normalt været betinget af, at skadelidte godtgjorde, at Skaden kunde henføres til et Forhold, der kunde lægges Befordrerens eller hans Folk under Udførelsen af deres Hverv til Last. Paa dette Omraade sker der nu en lignende *Skærpelse af Ansvar* som den, der gælder ved andre Transportformer, f. Eks. Jernbanedrift og Motorkørsel, idet Bevisbyrden for Skylden vendes om.

Hovedregelen i Lovens Afsnit om Befordrerens Ansvar (§§ 17—30) findes i § 20, der gør Befordrerens ansvarlig for Skade paa *Person* (§ 17) eller *Ting* (§ 18) og for Skade, der følger af *Forsinkelse* (§ 19), og kun fritager ham for Ansvar, hvis det maa antages, at Skaden ikke skyldes Fejl eller Forsømmelse af ham selv eller hans Folk i deres Tjeneste. I denne reelt meget følelige Udvidelse af Befordrerens legale Ansvar er der dog ved § 20, Stk. 2, gjort en *Indskrænkning*, idet Befordrerens, for saa vidt angaar Skade paa *indskrevet Rejsegods eller Gods*, er fri for Ansvar, hvis Skaden skyldes *Navigeringsfejl* m. v., hvorhos der for samtlige Skader i § 22 fastsættes visse *Maksima* for Erstatningerne (18 250 Kr. for den enkelte rejsende, 37 Kr. pr. kg for indskrevet Rejsegods eller Gods, 730 Kr. pr. rejsende for Rejsegods, der ikke er overgivet i Befordrerens Varetægt). Dog bestemmes det i § 25, at denne Befordrerens Ansvarsfrihed eller Begrænsning af hans Ansvar ikke skal komme til Anvendelse, hvis Skaden er foraarsaget med Forsæt eller ved grov Ugatsomhed af Befordrerens eller hans Folk under Udførelsen af deres Tjeneste. — Forbehold, der tilsigter at fritage Befordrerens for Ansvar eller at fastsætte en lavere Ansvarsgrænse end foreskrevet, er ugyldige.

Loven indeholder yderligere i § 31 den Bestemmelse, at hvis Befordringen udføres dels med Luftfartøj, dels med andet Befordringsmiddel, gælder Lovens Regler kun Luftbefordringen. Desuden findes et Slutningsafsnit (§§ 32—35) med »Særlige Bestemmelser«. Bl. a. udtales i § 33 udtrykkeligt, at Loven ogsaa omfatter *international Luftbefordring*, og at